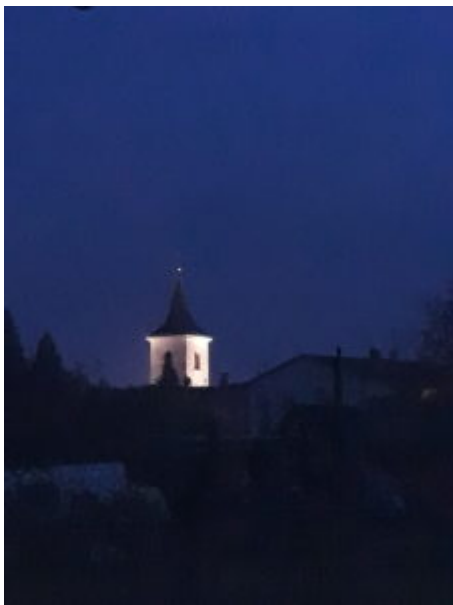

V neděli začal Advent a pro mě moc krásnej čas.

A já bych moc chtěla a moc všem přála, aby byl krásnej i pro všechny ostatní. I když vím, že ne vždycky to jde, protože je třeba v tom životě teď smutek, nebo trápení. Ale moc, moc bych všem přála, aby i přes to jim ta Vánoční hvězda přinesla trochu toho světla do života. Aby jim umožnila aspoň trošku se tý vánoční krásy nadechnout. Protože by si to zasloužili.

A my co žádněj smutek a trápení nemáme, my si to hezky uvědomíme a budeme si toho vážit. A nebudeme bláznit a štrézovat. Uklidníme se a..... pošleme těm, co to trápení a smutek mají, trochu našich myšlenek a energie. Nic nám to neudělá a jim to třeba pomůže. Už jen třeba to, že na ně někdo, někde ve tmě myslí i když je nezná, může být aspoň trošku hezkej pocit. Jo? Nebudem hamižný a pošlem trochu tý svý energie těm, co jí potřebujou.

Co neklidnější Advent všem přeju. I za ohařiska. Obě, i přes to, že to flekatý moc na klidu nepřidá ☐

Náš kostelíček ve tmě